

266. Ne kutassad szenvedésem!

Philipp Spitta
(1801–1859)

Ne ku - tas - sad szen-ve - dé - sem, ó, ne

kér - dezd, mi ba - jom! Jé - zu - som - hoz vá-gyik

szí - vem, ő - u - tá - na szom-ja-zom. Ad-hat-

já - tok a vi - lág - nak min-den kin - csét én-ne-

kem, Is-ten nél - kül nem lesz bol - dog so - ha

az én é - le - tem. Is-ten nél - kül nem lesz

bol - dog so - ha az én é - le - tem.

2. Ó, mikor jön az a boldog, üdvöt nyújtó drága nap, Amikor majd szemmel látom szabadító Uramat, S oldva minden bűnbilincstől benne élhetek híven, /: És szerelme szent köréből nem ragad ki semmi sem! :/

3. Ez a vágyam nemsokára megvalósul, jól tudom. Aki ezt a vágyat adta, teljesíti gazdagon. Édes béke váltja majd fel földi létem napjait, /: S ez a szomjas puszta akkor Édenkertté változik. :/

Carl Johann Philipp Spitta (1801–1859)